

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení Praha**, pracoviště Praha, regionální referát rozhodovací činnosti, se sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2009, č. j. 12 Ca 23/2007 – 65, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Městského soudu v Praze,

t a k t o :

Námitka podjatosti **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2007, č. j. 1034/0002-2334/2007/BH/191. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti výzvě Okresní správy sociálního zabezpečení Praha – západ ze dne 27. 8. 2007, č. j. 22009/220/9010/2007/420/07/DŠ, k zaplacení nedoplatku na pojistném v náhradní lhůtě.

Podáním ze dne 6. 4. 2009 (doplněným k výzvě Městského soudu v Praze podáním ze dne 25. 5. 2009) žalobce vznesl „*námitku podjatosti soudu*“. K svému podání přiložil kopii trestního oznámení a uvedl, že požádal nejvyšší státní zástupkyni o prošetření podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry mimo jiné proti „*podezřelým soudcům*“ Městského soudu v Praze. Poukázal na to, že judikatura sice vychází z toho že lze namítat podjatost jen jednotlivých soudců, ale čl. 36 Listiny základních práv a svobod právo na nezávislý a nestranný soud neomezuje jen ve vztahu k jednotlivým soudcům. Podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry odvíjí žalobce od toho, že Městský soud v Praze neplnil svou dohlédací povinnost na výkon činnosti správce konkursní podstaty, čímž měla být zmařena výplata odměny žalobci ve výši 8 314 720 Kč. Žalobce dále uvedl, že do doby vyšetření případu „*není na jisto postavo, jak a kdo se o [jemu] náležitě peníze podělil*“. Nestrannost a nezávislost Městského soudu v Praze jako celku je tak ve všech řízeních, jichž je žalobce účasten, objektivně zpochybněna.

K námitce podjatosti se vyjádřili soudci Městského soudu v Praze JUDr. Miroslava Hrehorová, Mgr. Jiří Tichý a Mgr. Dana Černovská. Shodně konstatovali, že nemají poměr k věci ani k účastníkům řízení a že na výsledku řízení nemají zájem.

Námitka podjatosti je podána opožděně.

Podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Žalobce byl řádně poučen přípisem Městského soudu ze dne 14. 3. 2008, č. j. 12 Ca 23/2007 – 38, o svém právu namítat podjatost soudců i soudních osob, jakož i o lhůtě, kdy tak lze učinit. Důvody podjatosti spatřuje žalobce v tom, že na „*podezřelé soudce*“ Městského soudu v Praze podal trestní oznámení. Vzhledem k tomu, že trestní oznámení, jehož kopii k vznesené námitce podjatosti připojil, je opatřeno prezentačním razítkem Nejvyššího státního zastupitelství s datem 9. 3. 2009 a poznámkou o tom, že písemnost byla podána osobně, lze učinit závěr, že právě nejpozději v tento den se žalobce dozvěděl o důvodech, v nichž spatřuje podjatost soudců Městského soudu v Praze. Námitku podjatosti (datovanou 6. 4. 2009) však žalobce osobně podal u Městského soudu v Praze až 14. 4. 2009, tedy více než měsíc poté, kdy se o skutečnosti, v níž spatřuje podjatost soudců, dozvěděl.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než vznesenou námitku podjatosti odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu